

Pesten csötörtökön augustus 11^{kén} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. boritéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenkéntis válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ELBESZELÉS.

Egy nyolczvan éves asszonyság vallomásai.

(Végzet.)

Az egész világot adtam volna érte, ha a' grófnak szava vagy léptei hangját még hallhattam vala; hallám kocsija elvágatását, 's azután — semmit sem. Szemeim becsukódtak; a' székről lecsusztam, 's egy pár pillanatra elvesztém tehetségemet szenvedni. Midőn ismét magamhoz tértem, saját szobámban lelém magamat. Férjem mellettem volt, 's részvéttel kérdezősködött bajomról. Semmire sem feleltem; feledni akartam, de feledni nem tudtam.

Más nap reggel anyám jöve hozzám Rode urral, 's este egész rokonságunk hozzám gyűlt. Azt látszattak hinni, hogy ezen váratlan szenvedés egy új állapotomnak volna előpostája, melyet rokonim igen ohajtottak. Megcsalódtak, de boldogok voltak csalódásukban. Minthogy sem színet sem erőmet vissza nem nyerhetém, a' mezei lakás tanácsoltaték. Én engedtem, mert semmi sem tartoztatott; az élet szemeim előtt unalom vala. Idősb néném magához vett falusi jószágára, 's a' helyváltoztatás jól hatott reám; de sokáig nem voltam képes nevetni. Néném egyáltalában tudni vélte bajom okát, és szíveből eredőnek állitá. Megijedtem, féltem, hogy fölfedeztetem, és iparkodtam magamon erőt venni, 's iparkodásom sikerült.

Magamba zárám-el életem titkát, 's keservemet szánattá nem akarám tenni. Ezt bizonyára elértem volna, ha a' mindenek előtt ismeretlen szerelmet fölfedeztem vala; hallgattam, 's magam ohajtottam a' visszatérést. Otthon olly gyengédséggel fogadtattam, melly szívemnek hizelkedett, 's ösztönt ada annak megérdemlésére. Férjem kívánta, hogy a' legfényesebb 's legválogatottabb társaságokat gyűjtsem magam körül, 's a' világ számosan jött örömeivel és győzelmeivel megkinálni.

Nem sokára társaságaimról beszéltek, 's akaratom ellenére önmagamból emeltettem-ki. A' gróf nevét füleim soha sem hallák; akár eset volt, akár szülőim akaratja, de legkisebb körülmény sem adá

elő magát hosszú életemben, mely nevére emlékeztetett volna. — Fiút szültem; midőn először szívemhez szorítám, megigérém magamnak minden erőmet összeszedni, hogy amaz érzést szívemből kiirtom, melyet legyőzhetlennek tartottam; most már, úgy látszott, könnyebben és kellemesbben élhettem.

Ne hidd azonban, hogy a' gyógyulás sebesen és egyszerre történt; több évig soha sem maradtam egyedül azon teremben, melyben olly kevés szóval vallá-meg szerelmét nekem. Ezen kis zománczolt kutya azonban soha sem maradt-el tőlem; mindig egyforma szorgalommal elrejtve értéke évről évre nőtt szemeimben; 's megvallom, soha sem tettem magamnak szemrehányásokat a' felett, hogy megtartám, mivel meg voltam róla győződve azt többé soha sem látandni, ki ezt nekem adta.

Noha fiatal és elkényeztetett valék, mint akkor az asszonyokat elkényeztetni szokás volt, még sem éreztem soha is magamban hajlandóságot kaczerkódásra. Ifjúságom mentt volt ama következetlenségektől, melyek az asszony hirnevének annyira ártalmasok. Szeret tettem, de ha ki azt kimondani mérészkedett, az emlékezet arczonak és vonásaimnak olly valami hidegséget adott, mely a' szerelmet egyáltalában nem bátorithatta további lépésekre. Az asszonyokkal tartott viszonyaimban mindig kerültem a' megbízásokat és vallo-másokat, melyek megpirítottak, ha azzal hasonlítám össze, a' mit életemben egyetlen egyszer hallottam.

Öreg lettem, 's a' keserv számosan látogatott-meg. Legnehezebb volt férjem elvesztése. Ez szívemet zuzta össze, 's csak ezen pillanatban láttam, hogy igen gyengéden szerettetém. El kelle temetnem atyámat, anyámat, bátyámat, 's megvigasztalódtam; de semmi sem pótolja-ki azt, ki keserveinket megosztja, ki azok ellen megóv, gyermekeink atyját, egész életünk barátját; azt, kihez a' kötelesség és szerelem lánczai csatlanak; azon érzéseket, melyekkel tisztelt páru, 's elenyészhetnek.

Ezen veszteségem első pillanatában meg akarám magamat azért büntetni, hogy olly igen, 's olly soká szerettem egyet, ki nem ő volt; gyötrelmemnek feláldozám szerelmem tárgyát, 's elválék tőle, oda azon globus alá csukván azt.

Alig valék évig özvegy, midőn egykor reggel a' hirlapokat vevém kezemhez, melyeket mindennap olvastam, 's melyek érdekeltek, mivel a' gróf nevét többszer látám benne. Az évek hírét fel-emelék. Különféle követségeknél megfordulván mindenütt hirt 's discsóséget szerze magának. Szemeim a' „külföldi tudósításokat“ keresék. Még egyszer ott találtam nevét — halálát jelenték. Olly éles, olly keresztül szegő fájdalmat éreztem, hogy még boldogtalanabb-

nak reméltem magamat jövődőben, mint eddig voltam. E' csapás annál nehezebbemre esett, mivel legkisebb panaszra sem fakadhatam miatta. De átengedém szívemet a' keservnek töredelemesség nélkül; hiszen csak gyenge asszony voltam, ki első's egyetlen egy szerelmét siratta.

A' hírlapot, mely nekem halálát jelenté, szorgalmasan tartogattam; ugyan azon óráüveg alá rejtém, mely alatt a' kutyácskát tartani, mely most azon egyetlen kincseket őrizi, melyek ifúságom képeire emlékeztetnek. A' sok év, mely azóta fejem fölött elröppent, érdektelen vala reám nézve; úgy látszottak, mint valamely hosszú ut nyugpont nélkül; de közeledem már e' nyugpont felé, 's végem, mely annyi ideig késett, még barátimat sem szomoríthatja; mert régóta elkészülhettek rá. Életemről csudálkozniok okuk lehet, de nem halálom felett!"

Rode asszonyság elhallgatott, 's én érzékenyen köszöném beszédét; mindketten elszomoro ltunk, 's ő észrevevé azt. „Nem sajnálom — monda — hogy figyelmedet ezen egyszerű történet által lekötöttem, 's reménylem, hogy szereteted jelére számolhatok. Soha sem találtam benne gyönyört a' régi jó és rossz emlékezeteket előhordani; a' hallgatás volt egyedüli kedvem; tedd te is édes gyermekem, hogy kedvemet hosszabbítsd!"

Megszoritám tisztelettel kezét, 's könyes szemeim mutatak, hogy akaratját teljesíteni fogom.

„Jól van tehát — folytatá — vég hagyományaim közül, engedd, hogy neked ezt hagyhassam. Őrizd ezen szerény zálogot egész életedben, mely az enyimnek olly kedves volt, nehogy siromba vigyem azon gondolatot, hogy az itt majd halálom után megvettetik. Legyen ezen gyengéd emlék annál még sokkal idősebb, ki egyedül neki köszöni, hogy bár a' világ véleménye szerint öröm nélkül élt, még is töredelmesség nélkül tud meghalni."

Ő meghalt, 's végakarátja beteljesítették.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Á z s i a.

Europa, Ázsia leánya, ázsiai gyarmat, valamint Amerika európai. — Ha vágyunk tudni, mi unszolta hajdankorban az ázsiai népet Európába nyugotfelé, csak azt kell feszegetnünk, mi vezérlé az Európaiakat Amerikába. Nem merő vaktörténet, nem szenvedély, hanem szükség, eléguetlenség az előbbi állapottal, rendkívüli esetek, szorultságok, itt ott a' vállalatban merénykedő ész — 's még véték is; de főkép egy az emberiségben titkon létező ösztön, vágy, mely szerencsét, jobblétet — nyugoton keresé. — A' legrégibb népek már egy

boldogabb földről, édenről, nyugoton álmodoztak, 's hasonhiedelem most is élénken létez némelly Indusoknál.

Ha ohajtjuk ismerni, mi emelte-fel Europa miveltségét annyira az ázsiai, csak azután kell eszmélnünk, mi állítá a' görög miveltséget fényesebb polezra az egyiptusínál. — A' régi görög ország a' mostani Európát kicsinyben képezi előnkbe. Görög országba küldötte minden tartomány kalandorait, — és geniejeit is. — Az elhagyott honnak miveltségi akadályait, balvélekedéseit — messze hagyák magok után, — 's az új hazának szebb, nemesebb, erősebb, tartósabb — 's egészen új virágokkal — gyümölcsökkel kedveskedtek. — A' szép, jó, nemes, és okos — közdivatúvá vált.

Ázsia eredeti széke az emberiségnek, minden miveltség bölcsője. — Az egész óvilág története, ázsiai néptörzsökök története. — Nyelv, tudomány, kereskedés és mesterségek onnan vették eredetüket.

Az emberiség Ázsiában született, Európában neveltetett; a' gyermek-korból felserdült, 's Europa ifjává, férjfiává nevelte őt. — Ázsiából származik minden mag, mind szellemi mind physical. — A' gabonanemeket ott vadon leljük-fel, hol úgy nemesültek, mint nálunk a' takarmányfüvek. A' venyige, a' legtöbb gyümölcs-nem, és konyhanövények görög és olasz országokon által jutottak hozzánk Ázsiából, különösen a' keresztesek időszakában; szintugy a' házi állatok is. De az állaterő használása, alkalmazása, csak Európában jött létre. — Ázsiában hordásra csak a' teve, a' ló pedig lovaglásra használtatik. — Az első selyembogarakat szerzetesek kivájt botokban Chinából hozták Sztambulba; mert azoknak kivitele legrégibb idők óta keményen tiltatott. — Csak a' földmívelésben jeleskedtek a' Chinaiak, Japaniak, es Indusok; de itt is rögzötteen, makacsul egy polezon veszteglenek; mert a' társas miveltség nem együtt haladott a' mesterséggel. — Mennél előbbre halad a' miveltség, annál czélszerűbben használja az erőművek életkellemek és szükségesek megszerzésére; annál gyakrabban pótolja, 's váltja-fel a' holt természet 's állaterő a' rabszoláknak nehéz 's alacsonyító munkáikat, vagy ha akarjuk — megfordítva. — Ázsiában a' makacs kényuralkodás és rabszolgaság, emberkereskedés, tetemesen akadályoztatta, hátráltatta, a' találmányok, erőművek használását; 's vannak országok (mint ollyannak Perziát vallják), hol egy kocsira sem akad az utas. — Több tartományban ma is, mint Mózes idejében, embererő őrli liszté a' gabonát.

A' keresztény vallás — mellynek az embermívelődés nem moudhat elég hálát — Ázsiában született; de Europa felgyámolitá, felnevelte.

Ázsiában nem lelkesíti a' nemzeteket a' közjó képzete. Csak görög országban és Roma falai közt látjuk lelkesítve attól a' népet,

de itt is csak a városba szorulva, nem gyámolított a néptömeg felvilágosodásától, — midőn egész Ázsia által csak szenvedélyes személyes haszon szomja 's pusztá kényje uralkodik a hatalmasnak: — a birtok sok tartományban, főképp a Török alattiakban, oly kevés védelem alatt van, hogy a tulajdonos csak kincsének elrejtése által mentheti-meg azt a halalmasok kényétől 's erőszakától. — A gazdag fél omladandó házát javítani, mert gazdagnak tartatnék. — Ott még az orvostudomány varázslattal, a chemia alchymiával, astronomia astrologiával, a történet mesével — van vegyülve. — Ellenben vallás és erkölcs, parancs és igazság, tudomány és tudományosság, tisztelt és becsület, hatalom és mivelődés, munka és jóllét, kereskedés és biztosság nem kis ellenkezésben állnak. — Nem a merő emberiség, nem a tudományok iránti szeretet, nem a bölcseségtudomány és emberbarátság költendik-fel a mély álomba merült Ázsia miveltségét, hanem ezek fogják azt diszesíteni, miután a személyérdek és természetfogyatkozás utat törtek. (*Végz köv.*)

P E S T I V I Z S G Á L Ó.

Gyász h ir. Hosszas súlyos betegsége után életének 58-ik évében aug. 5-én váltá-fel e mulékony életet az örökké valóval, szívben és lélekben az asszonyi erényeknek nemes, házi és társas köri életben pedig ritka tulajdonú példánya m. Hallerkői Haller Juliana grófné, t. Agg-Teleki Bujanovics Eduard urnak, több t. n. megye táblabírája 's gazdasági egyesületek tagjának hitese. Elhült tetemei 6-kán vitettek a váci ut melletti temetőbe. — Gyászolja őt szerető férje, 's gyermekei: Ernest, a m. magyar kir. fiumei kormányshéq concipistája, — Fridrich, t. Zemplén megye t. aljegyzője, — Albert, a cs. k. katonai genie-kar felhadnagya, — Rudolf, a magyar óvári gazdasági intézet nevendéke, — Stephanie, m. gr. Csáky Imre hitese, — Ágoston Hohenzollern herczeg könnyű lovas ezredének kadétja, — és László Bécsben a cs. k. politechnikai intézet tanítványa.

I N N E P L É S.

Majus elseje Algierban.

A király neve napját, mint tudva van, francia 's más országokban is diszpompával, kivilágításokkal és népmulatságokkal szokás megülni. Láttam Filep innepét a három városban, hol legpompásabban tartatott. Parisban a katonai pompát csudáltam-meg, melly alig mutakozhatik valahol nagyszerűben. Marseillban a kikötő, felczifrázott arbocz-erdő, vala gyönyörű látmány a minden nemzetnek különféle színű lobogóival. Egy év mulva majus elsejét Algierban láttam, a legérdekesebb innepet, mellyet Drouet d'Erlon gróf a Mauroknak és Beduinoknak adott királya tiszteletére. Ha a katonai szertartás a miveletlenek fő városában kevesebbé volt nagyszerű, mint a mivelt világ fővárosában, ha Algier felczifrázott kikötője Marseille óriási kikötőjével nem mérközhetett is: ellenben az itteni népmulatságokban az europai ember annyi újat és érdekést talált, hogy maga ezen innep megérdemli a 170 órai utazást, a közép tengeren át.

Az 1835-diki április nem vala szép Algierban. Égiháború, szélvihar, 's zápor félhónapig tarta. Fellegtelen napokban a' nap már olly forró 's kiállhatlan volt, mint máskor juniusbán, 's április utósó napja villámmal és dörgéssel végződék szintugy, mint az első kezdődék. Ezen zivataros idő azonban nem hátráltatá a' Beduinokat és Kabylokat seregenként Atlas hegyére tolni, ama szultanjok nevenapja örömeiben résztveendőket, kinek még csak nevét sem tudják. Majus első reggele borongó volt, de még is esőtlen; a' nap azonban még reggel tört keresztül a' fellegen, 's az afrikai ég nem sokára setét kék fényében mosolygott, gőzpára nélkül. A' naphév nem volt mértéktuli, a' török szilvafák lombjai közt minden színű madarak hangicsáltak; az Arabok az időnek e' rög-tönös változását a' keresztények varázs-mesterségeinek tulajdoníták.

Reggeli nyolcz óraker az Algier és Mustapha közötti kicsiny síkságon a' katonai pompa kezdődék. Az ősz parancsnok tisztikarától körözve szemlét tartá. Elöl a' Spahik három szép osztálya léptetett-el szikrahányó paripákon és ragyogó török öltözetben, mellyeknek alig lehet mását találni a' világon; utánok az afrikai Chasseurek jöttek, egyike a' legszebb francia lovagseregeknek. Követék ezeket a' különféle gyalogseregek, pattantyúsok, zuavok, idegen legiók 's a' t. Csaknem egy óráig tartott, míg e' seregek elléptettek. A' benyomás nagy volt, a' katonai hangszerek harsogása, az ágyúdörgés, lobogó zászlók, a' nap fényében ragyogó szurony (bajonette)-tenger, a' dombokon letelepedett Beduinok fehér csoportulatai, Négerek, Maurok, ezen idegen nemű alakok az idegen nemű vidéknek közepette — valóban egyik volt a' legrendkívüliebb képeknek, mellyekre Afrikában tartzkodásom alatt emlékezem. Midőn a' katonai pompának vége volt, a' seregek visszamentek kaszárnyaikba, hol borral és sülttel megvendégeltettek. A' tisztikar körbe vevé a' parancsnokot, 's beszélgete, míg a' lóverseny el nem kezdeték. A' ragyogó csoportban többek közt egy halavány ember tünt szemeimbe török öltözetben. Marey ezredes volt ez, ki a' Spahikat vezérli, 's a' térségen korlátlanabb hatalommal bír magánál a' parancsnoknál. Hat évvel ezelőtt Marey még kapitán volt; most a' legfontosabb vezérség van reá bízva; de munkás szelleme, ugy látszik, még magosbra kíván törekedni. Mindig komor és gondolkozó, ritkán beszél és semminemű vendégségben nem vesz részt.

Reggeli tíz óraker történt a' lóverseny Mustapha síkján. Ez minden nép-innepnél a' legkedveltebb látmány, melly nagyon is hamar végződik. A' legjelesb versenyek, mellyeket ezelőtt francia, olasz, 's német országban láttam, nem jöhetnek hasonlatba ezen algierival. Itt a' legszebb angol, andalusiai, és siciliani lovakon kívül huszonkét belföldi arab és barberi ló volt készen a' versenyre. Több előkelő arab Sheik akár haszonvágyból, akár nemzeti büszkeségből, hogy az idegen futókat megszégyenitse, kedvencz paripáit adá oda, mellyek a' legszebb arabfajból származtak. Több páholy vala emelve a' parancsnok 's előkelő tisztjei, előkelő Maurok, Kuloglik, harátságos arab népvezetők és europai asszonyságok számára. Trombita harsant-meg az elkezdendő futtatás jeladásául. A' lovászok nem voltak deli Jokeyk, hanem nagyobb részt belföldiek kurta dolmányban, 's bő, csak térdig érő, nadrágban. A' pályatér mintegy három negyed német mértföldet tett kerületben, 's azt igen nagy távolságra lehetett átlátni. Első meginduláskor, ugy lászott, mintha az arab lovaké leendne az elsőség; de már a' pálya közepe táján meghaladá őket egy magos barna angol mén Rovigo ifjú herczeg ménéséből. A' díj még csak egy arab szürkétől bozatosított kétségbe, melly csak fél ló-nagysággal járt hátul: de végre csak

nyan Rovigo angol ménje lett a' díj-győztes; noha az említett szürke, a' bus-sarik-ki Kadi paripája, csaknem egy időben jött vele célhoz.

Bertrand ifjú gróf, a' Chasseurek hadnagya, ki sárgapej arab ménjén személyesen futtatott közöttük, a' harmadik díjt nyere-el. Általában véve az arab és angol lovak jó formán egyeztek: de minden egyéb fajok jóval hátrább maradtak. Midőn a' nagy lóversenynek vége volt, 's a' díjak kiosztattak, a' nevezett ifjú gróf még egyszer futtatott két franczia tiszttel. Nem csekély fogadásokat tettek; de a' diadal nem maradt sokáig kétséges; az ifjú gróf fél perczzel ért korábban célhoz mint a' többi. Rovigo herczeg angol peje, melly az első díjt nyerte-meg, a' pályát $7\frac{3}{4}$ percz alatt futá-meg.

(Végzet következik.)

K Ü L Ö N F É L E.

Angliában halálra legelsőbben kárhoztatott felségbántó. — Sir Jonah Barrington történeti jegyzeteiben (Mémoires) következőkről tudósít. „O'Coner a' kildare i grófságból való, köpczös, gömbölyű pófájú, 's külsőkép jó lelkűnek tetsző iskolamester volt amaz első pártütő, ki felségbántás végett halállal bünhődött. Az ítélet szavai így hangzottak: „akasztassék-fel nyakánál fogva, de ne úgy, hogy meghaljon bele, hogy azután még életében ki lehessen szaggatni beleit, 's ekkor négy darabra fog vágattatni, 's a' t.“ A' kárhoztatott bűnös erős de csendes elszántsággal hallgatta a' reá kimondott kegyetlen ítéletet, 's annak végével meghajtván magát megköszöné a' bírónak részrehajlatlanságát, és megfordulván így szóla: „Legyen az Isten akaratja! Még jó, hogy rosszabbul nem ütött-ki!“ — Ezen mindenen álmélkodván, kérdezték a' szegény boldogtalant, mit akar azon szavak alatt érteni. — „Hogy mit értek alattok? — felele — félttem, hogy ő urasága megkorbácsoltat!“ — Csakugyan valamennyi pártütő inkább halált választott, mint az úgy nevezett kilenczfarkú macskával (cat o'nine-tails) bünttetést, melly ostor némellykor az angol hadseregnél most is divatban van. O'Coner fejét azután még néhány évig lehetett a' városi tömlőcz csúcsán látni.

Parisnak tüzelői szüksége. — Paris városában behordott tüzelő szereknek mennyisége 1831-ki jan. 1-jén tett 2.372.761 stère (1 stère-ben van mintegy 29 koczkalábnyi mennyiség) tűzifát, és 4.037.844 hektoliter faszenet. 1830-ki jan. 1-jén a' behozott fa mennyisége kevesebb ment 269.000 stère-rel: ellenben a' faszéné több volt 98.000 hektoliter-rel.

Gazdag különcz. Boroszlóban valamely padlás-szobában igen sok ideig lakott egy boroszlói szűcsnek fija szűk állapotban. A' jóakaró házi gazda a' mindenkor szegényes öltözetű férfit, ki hetenként csak kétszer evet húst, gyakran jól tartá polgári asztala maradékaiból, míg végre kevés nappal ez előtt azon ember meghalt. A' házigazda a' szegény embernek bútorából valamely kis summácskát akart éppen kiárulni, hogy őt eltemettethesse, midőn a' városháznál egy a' szűcs által letett végintézet találtatott. A' felbontott végintézet 's egy öreg almárium tanúsíták, hogy a' szegény padlás-szoba-lakónak 70 ezer tallért érő záloglevelei voltak. Mindegyik boroszlói jótevény intézetnek (több van mint 50) e' szerint 250 tallért hagyott; mindegyik rokonának pedig (22-en valának) 500 tallért; a' megmaradt pénzt végre jótevő gazdájának. Végintézete azt is magában foglalá, hogy minden pompa nélkül temettessék-el, a' mi meg is történt.

Furcsa végrendelmény. Ziska, a' cseh Hussziták vezére, kegyetlenségéről nevezetessé tette magát. Végrendelményében meghagyá, hogy holta után őt megnyuzzák, és hőrért dobra vonják, melly párthiveit az ütközetben feltüzelve. Akaratja teljesítették, 's ama dob, mint mondatik Glacv városban (Sleziában) most is mutattatik. G. G. J.

Magyar szörnyeteg. Zahn János e' czimű latin munkájában „specula physico-mathematico historica notabilium et memorabilium sciendorum.” (2 tomi) egy szörnyetegnek leírása és rajza van, melly 1577. febr. 12-kén a' Duna partja körül Budához közel láttatott. E' természeti csudának négy keze, emberi képe, szamar fülei, csipelyei mellett két szárnya, ökör lábai, 's kődöktől kezdve lefelé hosszú szőrei voltak. Négy kezével számos követ szedett-fel, mellyekkel sok embert ütött agyon. — Higyje, ki akarja! — Az említett rajzon e' fölírás olvasható: „monstrum tetrachiron Hungaricum. An. 1577.”

EM L É K M O N D Á S.

Nemes lélek.

Egyik a' kincset, czimeket vadássza,
Csak ragyoghasson, cseleket vet, álnok
Útakon ront, csal, hogy érdemesnek

Hágjon elébe.

Másik, a' vak sors ha emelte polczra,
Eltapod mindent, bizik ön magában,
A' midőn a' rab seregét magáért

Látja hajolni.

A' nemesb lélek nem ezekre vágyik

Életét bölcsőbb örömeikkel éli,

A' hiú füstjén mosolyogni tudván

Napjai tiszták.

DÖBRENTET után K. H. K. J.

Szerencse. Tudósoknak ön érzetű tulajdonuk bevárni inkább a' szerencsét, mint azt felkeresni: ennek pedig szokása a' keresőnek repülni inkább elejébe, mint váróhoz tévedni-be.

FÁY után Barthi.

Gnomák. A' barátság lángja egy tiszta elevenítő ember-melegség.

Tapasztalás hirdeti, hogy a' nők szeretetben, a' férjfiak barátságban munkálkodóbbak.

K. S.

Szórejtvény.

Révész voltam hajdanában,

Ollyan révész voltam én,

A' ki lelkeket hajómban

Vittem át alföld vizén.

Hogy ha elveended tőlem

Két első betűmet,

A' zsidó nép régi híres

Papjának lelsz engemet.

P. SZÖKEDENC SRŐZ.

Előbbi rejtvény: S ó s.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacson alul a' Duna partján, 114. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.